



Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 31

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
6 August 1938

IN SERVICIUL LUI HRISTOS

de Petru Truța

Dorința mea a fost de mult să împărtășesc cu frații din România bucuriile și binecuvântările, de cari avem parte petrecând pe pământul binecuvântat al Americii. A trecut mai bine de un an și jumătate, de când călătoriile prin mai mult de 17 țări ale Americii, experiențele glorioase din lucrul Domnului de aici, contactul cu poporul mare, cu viața și cu metodele lor de lucru, puteau să formeze un material instructiv și folositor.

De data aceasta doresc să vă înfățișez, în linii generale, vreo câteva fapte despre lucrul fraților baptiști, cari formează Convenția de Sud în America de Nord.

Am avut prilejul în luna Mai să iau parte la mari congrese ale confesiunii baptiste: la congresul și jubileul de aur al Uniunii Femeilor Misionare, la Convenția Baptistă de Sud, care s'a ținut în Richmond, statul Virginia și la Convenția Baptistă de Nord, care s'a ținut în Milwaukee, în statul Wisconsin.

Confesiunea baptistă în America de Nord este organizată în două convenții mari: Convenția de Sud și Convenția de Nord. De prima din acestea vreau să mă ocup în rândurile cari urmează.

Congresul acestei mari convenții s'a ținut în anul acesta la Richmond, unul din cele mai vechi orașe ale Americii. Richmond este într'un sens capitala lumii baptiste. Aici este sediul de unde se trimt misionarii în toate părțile pământului. Aici s'a fondat Uniunea Femeilor Baptiste de pe lângă Convenția de Sud. Richmond este capitala primului stat întemeiat în America. Numai la depărtare de 5 ore cu automobilul se găsește Jamestown, locul unde, pentru prima dată, s'au așezat primii coloniști, pe o foarte

pitorească parte a râului James.

Aici, în acest frumos stat, am ramas o săptămână, culegând cele mai frumoase inspirații și viziuni pentru lucrul lui Dumnezeu în lume. Fiecare clipă a fost o clipă de aur, începând cu jubileul de aur.

O mulțime mare de delegate au ocupat din prima zi toate hotelurile, casele de turism și casele de oaspeți. Dela oficiul congresului s'a anunțat foarte de timpuriu că numărul femeilor prezente a depășit 5000. Apoi o mulțime de vizitatori și vizitatoare. S'a angajat cea mai mare sală publică din oraș și totuși a fost prea mică. Mai mult de 200 de automobile particulare și 200 de automobile din serviciul public au fost puse la dispoziția noastră ori unde am vrut să plecăm. O mulțime de ziaristi, de ziariste, de stenografi și stenografe luau note de toate desbaterile. Programele devoționale au fost transmise prin Radio. Programul a fost pregătit dela cel mai însemnat lucru până la cel mai neînsemnat. Serbările jubiliare au început cu sunete de trompete. Femei distinse, oratori mari, cuvântări puternice, muzică aleasă au venit unele după altele timp de 4 zile.

Uniunea Femeilor Baptiste

s'a întemeiat în anul 1888, în Virginia. De atunci un lucru mare și nobil s'a săvârșit prin dragostea și zelul lor. Astăzi există 34.594 de organizațiuni locale și speciale în această Uniune mare. Contribuția lor la nevoile și suferințele lumii, au ajutat mai mult ca oricare altă întreprindere umanitară. Spitale, orfelinate, școli misionare și o mulțime de alte instituții, au luat naștere din darurile vietilor lor și ale banilor lor. În anul trecut au dat numai pentru misiunea din țările străi-

ne la 115 milioane lei, pentru misiunea de acasă peste 41 milioane, pentru educația religioasă mai mult de 53 milioane și au mai datuit pentru multe alte scopuri de binefacere, suma totală a darurilor lor trecând peste 393 milioane lei. Într'o singură zi dintr'o colectă s'a adunat pentru cei năpăstuiți în urma războiului, în China, peste 400.000 lei. O zi mai târziu s'a făcut o altă contribuție pentru 2 școli de 19.000.000 lei. O viață glorioasă de dărnicie și de serviciu sfânt.

Președinta Uniunii Femeilor Baptiste este Mrs. J. W. Armstrong. Ea a vizitat România în 1934 cu un grup de mai multe femei americane. Una din figurile cele mai proeminente între femeile din America e considerată Mrs. W. J. Cox. Cuvântul și vocea ei au o putere dumnezească. Nicio dată n'am mai auzit pe cineva vorbind cu atâta măreție, cu atâta putere, cu atâta elocvență.

Între primele pionere ale lucrului femeilor în America, găsim pe Mrs. W. C. James. Ea a fost președinta Uniunii Femeilor Baptiste, auxiliară pe lângă Convenția de Sud, între anii 1916—1925. Acum e mai în vârstă, totuși e energică și foarte capabilă. Cuvântarea ei la jubileul de aur, a fost primită cu vii aplauze. Spirit de jertfă și de aventură. Ea a venit și prin România, dela Congresul Mondial din Stockholm. Din darul ei s'a zidit școala de misiune pentru fete din București. De aceea școala poartă numele ei. Interesul ei pentru poporul Domnului din România este sfânt. Pentru folosul frățietății și în special al fetelor cari au trecut și cari vor trece prin școala aceasta, publicăm fotografia ei.

(Continuare în pagina 3-a.)

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No 31 6 August 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

**Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.****Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Fr. Ilie Mărza ne-a trimis rândurile de mai jos și am găsit de bine să-l lăsăm pe el să vorbească de usă dată în locul redacției:

Există trei feluri de a vesti Evanghelia: prin cuvântul vorbit, prin faptă și prin cuvântul scris. Cea mai bună cale de a o vesti e fapta și apoi scrisul. Ce putere mare are predica în scris! O vezi cu ochii și o auzi cu urechile. Citind în liniște cuvântul lui Dumnezeu, scris negru pe alb, și primindu-l, te naști din nou. Cea mai bună cale de a citi, e să fii singur, liniștit, retras, ca să poți medita la ceea ce citești. Meditația sau cugetarea adâncă la ceea ce citești, îți umple sufletul de lumină, de putere și de mângâiere. Cine citește fără să cugete, se aseamănă cu cel ce fuge cu ochii închiși fără să vadă nimic în jur.

Cu ajutorul Domnului am ajuns să putem citi revista FARUL CREȘTIN săptămânal. Ea e plină de predici izvorite din sufletul și inima acelora, cari meditează adânc la cuvântul lui Dumnezeu.

Dar ceice citește, au și o datorie: ceea ce primesc dela Domnul trebuie să dea altora. Sfinții apostoli au primit mult dela Domnul, dar au și dat mult. Ei au știut puterea cuvântului scris și au turnat în el evangheliile și epistolele mărețe din Noul Testament. Astfel ei au dat lumii prin cuvântul scris, cel mai scump tezaur. De aceea, cei ce au darul să scrie, să-l folosească, și cei ce nu pot scrie, să răspândească cu mare râvnă lumina cerească pusă pe hârtie de alții.

*

Serieși pe mandat scopul pentru care ne trimiteți banii și când ne cereți schimbări de adrese, dați-ne și adresa veche și cea nouă.

DIN VIAȚĂ

E cald. E mult lucru. Și când omul e obosit și înfierbântat, nu mai poate citi teorii. De aceea m'am gândit să scriu despre niște lucruri mai vii și mai atrăgătoare. Titlul articolului arată că nu voi scrie ce am citit prin cărți, ci ceea ce am văzut cu ochii și am auzit cu urechile mele. În adevăr, vreau să vorbesc despre devotamentul unor credincioși simpli, umili și nebagăți în seamă de lume, dar a căror credință e scumpă înaintea Domnului și a căror pildă e vrednică de urmat.

O servitoare credincioasă

N-o cunosc. Nu știu s'o fi văzut vreodată. Totuși sunt așa de sigur că viața ei duhovnicească e minunată. Am auzit despre ea în împrejurări ciudate. Eram în biroul domnilor inspectori generali la Ministerul Culelor și Artelor. Pe un scaun seșea un domn necunoscut mie, înalt, brun, cu mustați mari, de vreo 60 de ani. Un prieten mi-a spus că s'a prezentat ca profesor universitar. A venit vorba despre bapțiști. Li s'au adus fel de fel de acuzații. Înainte ca eu să pot spune ceva, domnul necunoscut a luat cuvântul.

— Să știți, domnilor, a spus dânsul, că problema sectelor e mare. Eu cred că preoții sunt de vină. Când am întocmit eu odată mesajul regal și l-am prezentat parlamentului, am spus în el clar acest lucru... Totuși mai e încă un lucru greu de explicat. Uite, eu sunt creștin ortodox și așa vreau să rămân până la moarte. Dar am o servitoare baptistă... E o minune femeia aceasta. Înainte de a o avea pe ea, schimbam servitoarele la fiecare lună, căci fiecare mă fura și nu-mi lucra așa cum trebuia. Aceasta? Toată casa e pe mâna ei și nu mi-a lipsit niciodată nimic. Dimpotrivă, îngrijește de lucrurile familiei ca și de ale ei. Nu se duce, ca altele, la petreceri și în tovărășii rele. De aceea m'am hotărât s'o țin în familia mea toată viața, ea pe o fiică a mea... Și aș vrea să știu ce faceți Dvoastră cu credincioșii, mă întrebă dânsul întorcându-se spre mine, de sunt așa de cinstiți și de buni?

— Domnule, i-am spus eu mișcat, deși nu ne cunoaștem, înainte de a Vă răspunde la întrebare, dați-mi voie să vă mulțumesc din toată inima pentru lauda meritată pe care ați adus-o acestei servitoare credincioase.

Discuția care a urmat, e prea lungă ca s'o descriu aci.

Dar mi-a rămas în minte pentru totdeauna această servitoare, care e o lumină ală! de puternică într'o familie înaltă din România. Căci cea mai mare

predică pe care o putem predica în țara noastră și cea mai mare contribuție pe care o putem aduce Neamului nostru, e toamă pilda unor vieți cinstite cari nu înșeală nici Statul, nici particularul. Această e una din armele noastre cele mai puternice și prin ea vom învinge.

La țesut

Am ajuns odată într'o familie credincioasă dintr'un sat sărac. Una din femeile din casă țesea. Lângă războiul, pe un scaun, era Noul Testament deschis.

— Faci donă lucruri deodată, am întrebat-o, și lucrezi și citești?

— Uite ce fac eu, îmi răspunse sora, citeșc câte un verset din Noul Testament și apoi lucrez gândindu-mă la el. Și să știți că mă simt așa de fericită! Domnul e așa de aproape de mine! Și lucrul e mai ușor și mai cu spor!

Nu e de mirare. Această soră a găsit secretul unei vieți fericite. Căci Psalmul I spune: „Ferice de omul... ce își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui”. Gândurile noastre ne aduc fericirea sau o alun-gă. Dacă ne cugetăm la lucruri rele, dacă ne e plin capul de îngrijorări, sau dacă hrănim dorinși păcătoase, viața noastră e un iad chiar dacă stăm în palate. Dacă însă, urmăm pilda sorei noastre, Domnul va veni și în apropierea noastră și vom gusta din adevărata viață.

La poliție

Nu de mult am vizitat un birou al poliției. Deasupra acelor ce se găseau pe o masă de scris, era ultimul număr din MANA ZILNICĂ. Cum o fi ajuns aceasta aici? Am aflat în scurt timp. Soția unui agent de poliție e credincioasă.

— Imi place mult MANA ZILNICĂ. Imi spuse ea când ne-am întâlnit. Am citit până acum acest număr de trei ori dela un capăt până la celălalt! Până acum înțelegem cu greu Biblia, dar, cu ajutorul MANEI, o pricep foarte bine!

Fața sorei era plină de fericire când îmi povestea. În aceeași zi, mai târziu, am trecut pe lângă casa ei. Ea cânta singură înlăuntru: „Așa cum sunt la Tine viu...”

*

Nu-i de mirare că Domnul a spus: „Cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă”. În rândurile oamenilor și femeilor simpli se găsesc multe mărgăritare cerești cari sunt prezente în ochii lui Dumnezeu. Pilda lor e vrednică de urmat.

I. COCUȚ.

IN SERVICIUL LUI HRISTOS

(Urmare din pag. I-a.)

Convenția Baptistă din Sud

Numărul baptiștilor în Sudul Statelor Unite este de 4.482.315. În numărul acesta bineînțeles nu intră și negrii, cari sunt iarăși la vreo 4 milioane și nu intră nici cei din Nord. Sunt 241.671 de biserici, cu un număr de 21.881 predicatori ordinați. Sunt 22.704 școli duminicale și 33.707 societăți ale tineretului. În anul trecut s'au botezat numai pe teritoriul Convenției de Sud 191.993 persoane. Luterea lor este mare, căci credința lor este mare. Lucrarea lor poate să fie o inspirație și un îndemn la lucru și pentru noi. Există 4 cuvinte cari vor arăta, în mare parte, lucrul fraților din America pentru Domnul.

1. Evanghelizarea. Lupta lor este să câștige lumea aceasta pierdută la Hristos. Campanii organizate în stil mare se întind acum peste mai multe state. Ținta lor este să predice Evanghelia la fiecare făptură. A fost o mare ocazie să auzim vorbirile de foc ale dr.-ului Dodd. El s'a întors, cu avionul din cealaltă Americă, unde a fost într'o călătorie misionară. „Scopul vieții mele este să câștig pe cineva la Hristos în fiecare țară din lume” — a spus el. Sunt puține țări în cari n'a fost până acum. Domnul a folosit cu mare putere acest serv credincios. Într'o zi el nu vorbise încă nimănui despre Hristos. Era într'un tren mergând în spre New-Orleans. Un servitor negru îi curăța pantofii. El a început să vorbească acestui negru despre Hristos. Peste vreo câteva minute acest doctor alb și hamalul negru se găseau plângând amândoi, în compartimentul doctorului, îngenunchiați înaintea lui Hristos. Când s'au sculat, au fost amândoi frați, legați prin dragostea lui Hristos.

2. Misiunea. O altă întreprindere mare a fraților noștri din Sud, este misiunea în țările străine. Aceasta este cea mai dramatică înfățișare a lucrului Domnului în timpurile moderne.

Începutul lucrului misionar în alte țări s'a făcut în Augusta, statul Georgia, în anul 1845. Deci acum 93 de ani. Noi, în România, am înființat Misiunea în Străinătate numai în anul 1934.

Dumnezeu a binecuvântat cu un succes glorios această misiune. Astăzi frații baptiști din Sud

lucrează între 16 națiuni, cu o populație de 754.864.903 locuitori. Predicatori, evangheliști, profesori, medici, surori de caritate,

tre băștinași. Ei au dat ajutor medical la 214.294 cazuri, venind în contact cu 88.599 pacienți.

Ei au 422 de misionari ce poar-



*Mrs. W. C. JAMES,
femeia care a dăruit banii pentru zidirea Școlii Baptiste de Fete
din București*

etc., lucrează în diferite părți ale lumii, pentru un singur scop: să conducă pe păcătoși la picioarele lui Hristos. Ei au, în aceste părți, școli creștine, grădini de copii, școli industriale, școli de Biblie, seminarii, școli pentru pregătirea fetelor ca misionare, universități, totalizând 347 de școli în care se află 26.799 de studenți. Apoi 9 spitale, cu 16 doctori și 14 surori de caritate, pe lângă care sunt angajați un număr mare de medici și surori de caritate din-

tă cuvântul vieții, sufletelor pierdute. Anul trecut, prin munca și viața lor, 14.882 suflete au găsit pe Hristos și au mărturisit credința în El, primind botezul.

3. Educația. În afară de școlile, spitalele, orfelinatele din țări străine, Convenția de Sud are o mulțime de instituții aci în America. Poporul baptist iubește cultura. Numai în Sud ei au ale lor proprii: 29 universități și 21 de academii. Apoi au 18 academii

(Continuare în pag. 6-a).

Podul suspinelor

De I. Bucur

Unul din multele poduri din Venetia, oraș așezat pe apă, se numește „Podul Suspinelor”. El leagă vechiul palat al dogilor cu închisoarea orașului. Altă dată, pe vremea dogilor, în acel palat aveau loc cercetările după lege, care mai întotdeauna erau unite cu torturi grozave; și astfel frumosul pod, peste care erau duși cei închiși, era, pentru mulți, „podul suspinelor”, căci unii nici nu se mai întorceau de acolo, fiind omorâți.

Podul suspinelor? Câți oameni trebuie să treacă la sfârșitul vieții lor peste acel pod? Căci nu este oare **moartea**, pentru cei mai mulți oameni, un pod al suspinelor? În adevăr, moartea nu este decât un pod de trecere din lumea aceasta în cealaltă. Ea nu este deci sfârșitul vieții omenești; cu ea nu s'a ispășit totul.

După Sfânta Scriptură deci moartea este podul către sala de judecată a lui Dumnezeu; iar judecătorul este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dar nu Isus cel smerit din Nazaret, care de bună voie a suferit ocară și răutatea oamenilor, ci Acela al cărui „ochi sunt ca para focului... iar din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața lui este ca soarele când strălucește în toată puterea lui” (Apocalipsa 1:13-16). Vai de acela care, ca păcătos cinovat, trebuie să vină în fața ochiului ca para focului al acestui dumnezeiesc judecător! Din mii de întrebări, el nu va fi în stare să răspundă nici măcar la una.

Care va fi însă, cel mai greu lucru în această judecată? Acela, că hotărârea, dată atunci, are o durată veșnică, pedeapsa este veșnică. Cu toate că este simțit abia într'o mică măsură, gândul acesta face ca, pentru mulți, moartea să fie un țepuș dureros; la gândul că se vor despărți de aici, mulți ajung într'un groaznic chin sufletesc și astfel podul morții ajunge un pod al suspinelor. Fără îndoială, gândul la moarte este un gând serios, dar nu trebuie să ne speriem. „Boldul” (țepușul) morții este păcatul (I Cor. 15:56), dar acest bold nu mai este nevoie să-l simtă nimeni.

Am sput că nenumărați oameni trebuie să treacă, la sfârșitul vieții lor, „podul suspinelor”. Moartea nu este însă un pod al sus-

pinelor decât pentru aceia care, după moarte, nu au să aștepte altceva decât osânda. Ceilalți, care au crezut cu adevărat în Domnul Isus, și care, prin credință, știu că El pe Golgota a murtat în locul lor osânda, pot să meargă spre moarte cu deplină încredere, fiindcă merg pe această cale cu Domnul Isus, care a făgăduit că nu-i va lăsa și nu-i va părăsi. Pentru ei, moartea este intrarea în Raiu. Ei pleacă din această viață, ca să fie cu Hristos. (Luca 23:43; Filipeni 1:23). Chiar și pentru tine, iubite cititor, neîntors încă la Dumnezeu, moartea nu trebuie să fie un pod al suspinelor. Măinile lui Isus, care au fost străpunse de cuie pentru păcatele tale, stau încă întinse și gata să te primească. Sângele Său

s'a vărsat pentru tine. Dacă, dându-ți seama de starea ta de păcătos pierdut, vii cu sufletul prin credință, la Domnul Isus, poți să primești **chiar azi** iertarea de toate păcatele tale, pace cu Dumnezeu și viață veșnică. Atunci, dincolo, nu te mai așteaptă osânda, pentruca Domnul Isus Hristos, a făcut totul și pentru tine, — ei fericirea veșnică, slava veșnică, și veșnica locuire în casa Tatălui ceresc. Iată care va fi partea ta. Podul suspinelor va fi pentru tine podul biruinței, așa că, în deplină siguranță, poți să strigi ca și Apostolul Pavel: „Moarte, unde îți este boldul? Moarte, unde îți este biruința?” (I. Corinteni 15:55).

Cufla cu întrebări

Jurământul

Fr. E. B. din Basarabia ne întreabă „CUM TREBUIE SĂ NE PURTĂM ATUNCI CÂND DOMNII JUDECĂTORI NE PUN SĂ JURĂM”. Problema aceasta e mare și interesantă. Mai e și gingașă. Să încercăm, cu ajutorul lui Dumnezeu, s'o lămurim.

Sunt unele secte religioase cari nu vreau să depună jurământul în fața autorităților civile și militare pe baza cuvintelor lui Isus: „Nu vă jurați nicăcum” (Matei 5:34—36). Noi credem însă, că Domnul Isus n'a vorbit aici de jurăminte solene luate în fața autorităților sau la niște ocazii de mare însemnătate, ci de jurăminte rostite de oameni în vorbirea de toate zilele. Dacă ar fi așa, aceste cuvinte s'ar contrazice cu altele din Noul Testament. Căci Epistola către Evrei (6:13—17) ne spune că însuși Dumnezeu S'a jurat: „DUMNEZEU, ...fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S'A JURAT PE SINE ÎNSUȘI... De aceea și DUMNEZEU, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței. A VENIT CU UN JURĂMANT”. Adică Dumnezeu a jurat lui Avraam și moștenitorilor făgăduinței, adică nouă, că re va da ce a promis. Pavel iarăși chiamă pe Dumnezeu de martor, care e o formă de jurământ: „IAU PE DUMNEZEU MARTOR FAȚA DE SUFLETUL MEU...” (2 Cor. 1:23). „...ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU, NU MINT” (Gal. 1:20). Insuși Domnul Isus a fost jurat de Caiafa și El a răspuns acestui jurământ: „Și marele preot a luat cuvântul și a zis: „TE JUR PE DUMNEZEUL CEL VIU, SĂ

NE SPUI DACĂ EȘTI HRISTOSUL, FIUL LUI DUMNEZEU”. „DA”, I-A RĂSPUNS ISUS, „SUNT”. Dacă Domnul Isus ar fi oprit jurământul solemn în fața autorităților, nu ar fi răspuns sub acest jurământ.

Ceea ce a oprit Isus prin porunca amintită, au fost jurămintele de stradă, cele pe cari oamenii de pe atunci le rosteau aproape la orice cuvânt. Într'adevăr, pe vremea Domnului, exista acest obicei păcătos, care există și azi în multe părți, că oamenii se jurau reîncetat. Ei se jurau pe Dumnezeu, pe cer, pe pământ, pe Ierusal'm, pe templu, pe altar, pe capul lor, etc. Astfel ei chemau cele sfinte ca martori cari să adeverească ce spuneau ei și, de sigur, spuneau de multe ori minciuni. Isus auzea acest fel păcătos de jurăminte pretutindeni și împotriva lor a vorbit.

De aceea, iubite frate, când mergi în fața autorităților civile sau militare și îți se cere un jurământ solemn, depune-l, dar după credința ta, adică să nu pui mâna pe obiectele altor religii în cari tu nu crezi. Și apoi spune numai adevărul, cu jurământ sau fără el. Insa, în viața ta zilnică, păzește-te de păcatul de a te jura așa cum se joară oamenii lumești. Cuvântul tău să fie DA și NU.

De obicei autoritățile Statului consideră refuzul de a depune jurământul ca o dovadă că nu vrei să te supui lor. Noi nu trebuie să facem pe autorități să creadă așa ceva despre noi, pentruca Biblia ne poruncește să fim supuși autorităților mai înalte (Rom. 13:1—7; I Petru 2:17).

I. C.

Cuptele iconoclastice

de L. L. Sezonov

Timpul a introdus icoanele în bisericile creștine. La început bisericile creștine au fost fără icoane și fără cultul sau cinstirea lor. Biserica apostolică și cea din primele veacuri nu dispunea nici de puterea statului, nici de forme și ceremonii, nici de icoane și cinstirea lor. Cultul sau închinăciunea primilor creștini a fost: în duh și adevăr. Lucrurile au mers atât de departe încât păgânii, văzând că creștinii nu au statui, chipuri, icoane, altare, etc. i-au învinuit de necredință și de ateism. Pentru păgâni religia stătea în forme și ceremonii externe și nu în lucrurile ascunse și curate ale inimii.

Introducerea icoanelor

În cartea de istorie a creștinismului de **F. V. Farrar**, tradusă în românește de **Nicodim, mitropolitul Moldovei**, pag. 175, cetim următoarele:

„Un contrast desăvârșit al acestui cult păgân ne înfățișează slujbele dumnezeiești ale creștinilor. La acești săraci (e vorba de primii creștini) nu există negreșit nici un fel de pompă, nici un fel de lux, dar cultul lor era o adevărată închinare lui Dumnezeu în spirit și în adevăr. Întru început, ia ei, de obicei, nu erau chiar nici temple, nici altare: dar nici nu simțeau nevoia de dansule, deoarece ei însuși, după mărturia apostolilor, erau biserici în ale lui Dumnezeu, zidite pe temelii apostolilor și a proorocilor. — biserică, a căror piatră unghiulară era Isus Hristos. După timpuri, creștinii se adunau în case particulare, prin camere mici, sau în vreo încăpere mai largă a vreunui creștin mai cu stare, și cântau acolo psalmi și rugăcuni și săvârșeau sf. Euharistie — Cina. — În primele timpuri din membrii comunității, vreunul înestrat cu un anumit dar, se adresa către cei adunați cu un cerânt de înșăfătură”.

În primele timpuri ale creștinismului, creștinii acuzau pe păpâni de idolatrie, pentru că se închinau la statui, icoane și altare. Păgânii însă, răspundeau creștinilor zicând: noi nu ne închinăm icoanei sau statuii, ci zeilor reprezentați prin icoane și statui. **Sinodul din Elvira**, ținut în anul 305, a hotărât că „icoanele n'ar trebui să fie în biserică”, pe motiv că s'ar naște primejdie ca icoanele să fie adorate la un moment dat. Oricum, hotărârea dela

Elvira dovedește că, pe vremea aceea, încetul cu încetul, cultul sau cinstirea icoanelor a început să fie practicat. Politica lui Constantin cel Mare însă, a favorizat și a pregătit un teren prielnic icoanelor în biserică creștină.

Dar să cercetăm, acum dovezile **pro și contra** icoanelor din timpul luptelor iconoclastice. Aparătorii icoanelor au adus multe dovezi interesante în sprijinul cultului icoanelor.

Iată-le:

1. Dumnezeu a poruncit în Vechiul Testament să se facă cheruvimi și serafimi.

2. Icoanele lui Isus, ale apostolilor și ale sfinților, sunt de folos pentru generațiile viitoare, care n'au putut să le vadă fața.

3. Hristos a trimis chipul Său regelui Abgar din Edesa.

4. Porunca, din Vechiul Testament, de a nu face chip cioplit, a fost necesară numai pentru Evreii de atunci pentru a-i putea păzi de idolatria păgână. Astăzi lucrurile însă, sunt cu totul deosebite de cele de atunci.

5. În Hristos Dumnezeu s'a făcut pe Sine cunoscut și de aceea poate fi reprezentat.

6. Cultul icoanelor nu este o idolatrie. Din contră, datorită icoanelor, memoria omului este ajută să gândească la cele sfinte. Prin icoane cei neștiutori sunt educați.

7. Trebuie să se facă deosebire între CINSTIREA sau INCHINAREA (proscomnis) față de icoane și ADORAREA (latreia) față de Dumnezeu. Adorarea se dă numai lui Dumnezeu. Cinstirea se poate da și icoanelor.

Acum să cercetăm, pe scurt, dovezile acestora care erau contra icoanelor și nu doreau să se închine lor.

Iată dovezile lor:

1. Închinarea la icoane este oprită de Biblia Vechiului și Noului Testament.

DEUT. 5:8—9: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în ape supt pământ. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos”

IOAN 4:24: „Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr”.

ROMANI 1:23: 25: „Și au schimbat, slava Domnului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, pășări, dobitoare... căci au schimbat în

minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s'au închinat făpturii în locul Făcătorului...”

2. În cultul icoanelor se aplică o artă păgână pentru un scop religios care însă, devine o uricime chiar pentru aceste persoane, care sunt reprezentate prin icoane.

3. Hristos, instilând Cina de Taină, a arătat urmașilor Săi că El dorește să fie reprezentat numai prin pâine și vin.

4. Prin icoane nici nu se poate reprezenta firea dumnezească a lui Hristos, nici nu se poate despărți firea omenească de cea dumnezească. Cele două naturi sau firi nedespărțite ale lui Hristos, nu se pot reprezenta prin icoane.

Fără îndoială în primele secole ale creștinismului nu există, în biserică, iconografia și cultul icoanelor. Pe vremea aceea Origen obișnuia să spună că „pe Dumnezeu cel neîtrupat și nevăzut, nu-L putem mărgini în spațiu”. Cu siguranță că, la primii creștini, pictura religioasă nu era nici venerată, nici adorată, ca în timpurile noastre. Mai mult venerarea icoanelor a fost chiar oprită, la primii creștini, de teamă să nu fie vreo asemănare între Creștinism și Păgânism. În catacombe găsim mai multe desene, simboluri religioase, de pildă peștele, ancora, mielul, ramura de măslin, semănătorul, păstorul cel bun și apoi mai multe scene istorice din Vechiul și Noul Testament. Însă chipul lui Hristos nu este reprezentat în catacombe. Dar între cele câteva desene religioase și cultul icoanelor de mai târziu, e o prăpastie de netrecut. Încă adevăr existau desene religioase, dar nu cultul desinelor, nici închinarea la ele. Timpul a introdus icoanele în biserică.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la



Francisc
K e e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

Din lumea largă

Ca răspuns la telegrama Uniunii cu ocazia morții M. S. Regina Maria, Majestatea Sa Regele Carol II a binevoit să ne răspundă prin următoarea telegramă:

București, Palatul Regal

Domnului Secaciu, președintele Uniunii Baptiste, Arad

Mulțumesc pentru condoleanțele exprimate.

CAROL R.

Majestatea Sa Regina Maria a lăsat țării noastre o frumoasă scrisoare, în care își arată dragostea cea mare pe care a avut-o față de Neamul nostru. Vă veți da seama de bogăția acestei scrisori dacă vă veți gândi adânc numai la următoarele cuvinte din ea: „...am fost prea cinstită ca să fiu cu băgare de seamă, prea miloasă ca să fiu învingătoare, prea iubitoare ca să judec”.

Intre Bulgaria și Înțelegerea Balcanică s'a semnat un pact, prin care țările din Înțelegerea Balcanică pe de o parte (România, Jugoslavia, Grecia și Turcia) și pe de altă parte Bulgaria se leagă să nu folosească războiul ca o armă una contra alteia. Aceasta e o veste de bucurie.

D. ministru al sănătății a hotărât să înceapă o mare luptă pentru curățirea Neamului nostru de

O întrunire a femeilor baptiste din Cluj

Comitetul Uniunii Baptiste, în ultima saedință, a constatat lipsa unei organizări a femeilor baptiste din România și a încredințat câțiva frați cari să cheme surorile din diferite regiuni ale țării laolaltă, pentru ca ele să se organizeze. Comunitatea baptistă din Cluj a convocat pentru zilele de 14-15 August, o conferință a femeilor baptiste din sânul ei.

Fratele Ioan Dan, vicepreședinte al Uniunii, ne-a trimis spre publicare o invitație, prin care roagă comunitățile baptiste din țară să-și trimită câte o reprezentantă la această întrunire, pentruca ele împreună să formeze un comitet de pregătire a unui congres al femeilor baptiste din România, care va fi chemat să pună bazele definitive ale organizației femeilor baptiste pe toată țara.

Conferința aceasta va avea loc în Cluj, str. Ospătăriei 10.

boli și murdărie. Această luptă va dura două luni. În acest timp 284 de echipe de medici vor pleca prin sate să învețe pe oameni cum să se ferească de boli. Lucrul acesta e de mare preț și de aceea îndemnăm pe întreg poporul baptist s'o ajute.

Gustav Stromberg, un mare învățat american, a declarat că a găsit dovezile fiziologice ale faptului că sufletul e nemuritor. În cerând el va scrie o carte despre aceasta.

Americanii au născocit o lumină electrică ce luminează așa de tare, încât poți citi la lumina ei noaptea la o depărtare de 40 kilometri.

După ultima statistică, în lume există două miliarde de oameni. Ei sunt împărțiți pe continente în felul următor. În Europa, 500 milioane; în Americi, 250 milioane; în Africa, 150 milioane; în Australia, 12 milioane și în Asia, un miliard 100 milioane.

Doi boxeri, unul negru și altul alb, s'au bătut la New-York timp de 124 de secunde. A mers foarte multă lume să-i vadă, așa că, din vânzarea biletelor, cel mai tare din ei, negrul, a câștigat 60 milioane lei, iar cel mai slab 30 milioane lei. Evreul care a aranjat bătaia, a primit 70 milioane lei.

Unde dau oamenii banii! Să vadă pe alții bătându-se! Nu-i de mirare că sunt războaie în lume!

Venirea fraților englezi

Aducem la cunoștința fraților că, întrucât am fost anunțați că musafirii din Anglia sosesc Vineri, în 5 August, **după orele nouă, seara**, nu se va mai ține în această seară în Arad serviciul religios anunțat în numerele trecute. El se va ține Luni seara și din această cauză, Luni ne vom întoarce la Arad. Serviciul religios la Arad se va ține Luni, la orele opt, în două biserici: în biserica din Șega și în biserica Speranța. Musafirii englezi vor fi împărțiți în ambele locuri.

Restul programului va fi cum s'a anunțat. Sâmbătă, înainte de masă, vom pleca cu un autobus C.F.R. din Arad spre Valea Crișului. Ne vom opri în Moneasa și de aici vom merge la Buteni pe seara. Duminică dimineața și după masă vom avea aici un serviciul religios. În programul serviciului vor avea loc principal frații musafiri și reprezentanții Uniunii. Vom încerca să fim la orele șase p. m. în Pleșcuța, unde vom ține iarăși un serviciu religios. Apoi vom merge să stăm peste noapte la frații din Vărfurile.

IN SERVICIUL LUI HRISTOS

(Urmare din pag. 3-a)

deosebite, 3 seminarii teologice, 2 școli pentru pregătirea fetelor ca misionare. Numarul studenților înnoiți în aceste școli a fost, în anul acesta, de 21.811.

În afară de acestea, Convenția de Sud are 26 de spitale. Vreo 100.000 de bolnavi sunt îngrijiți în ele în fiecare an, cheltuind cu ele la 200.000.000 lei. Aproximativ 25.000 persoane sunt tratați gratis, în fiecare an, în ele. Mai mult de 1000 de domnișoare sunt studiente în școlile acestor spitale baptiste, mai mult de 200 doctori absoivă din ele an după an. Ce serviciu creștin mare! Apoi au 18 orfelinate cu un număr mare de orfani.

În afară de acestea, o multime de alte lucrări și misiuni, pe cari spațiul limitat nu ne permite nici să le amintim, formează lucrarea măreață a fraților din Sud.

4. Zeciuiala. Cum au putut frații din America să înainteze pe

calea Evangheliei așa de mult? Răspunsul este simplu. Dăruind banul lor și mulți dintre ei prin a se da pe ei înșiși. Cuvântul la ordine printre ei nu este zeciuiala, ci „mai mult ca zeciuiala”.

Doctor Gambrell a spus: „Nu trebuie să discutăm dacă zeciuiala aparține legii, când noi suntem sub legământul harului. Eu înțitatur orice discuție când mă așez în fața crucii. Ori cine trebuie să dea mai mult sub har decât au dat Iudeii sub lege”.

Legea ființelor superioare este să dea și a celor inferioare să primească. Aceasta este singura cale de a deveni bogat: să dai. Când vorbește Dumnezeu despre zeciuială, în Maleahi 3:10, zice: „Puneți-Mă astfel la încercare, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare”.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

SANATATEA LUI Dr. G. TRUETT. În Mai, Dr. Truett, președintele Alianței Baptiste Mondiale, s'a îmbolnăvit grav, așa că n'a putut lua parte la conferințele baptiștilor din America, ce se țin de obicei în această lună. Ziarele engleze ne aduc știrea că Dr. Truett s'a însănătoșat și a început din nou să predice. Dănsul va face o călătorie misionară prin Canada, după care, la 1 Sept., își va relua lucrul de păstor la prima biserică baptistă din Dalas, unde e păstor de 42 ani.

FRATELE ȘI SORA P. TRUȚA au plecat din America spre România în 30 Iulie. Dănsii vreau să viziteze Palestina și apoi, în primele zile din Septembrie, să sosească în România.

FRĂȚII DIN LUCĂCENI, jud. Sălaj, trec prin mari prigoniri religioase. Ei ne-au rugat să apelăm la toți frații să se roage pentru ei. De altfel sunt mai multe biserici din țară, cari trec prin mari prigoniri și cei ce se bucură de libertate, sunt rugați să nu-i uite în rugăciunile lor.

Mrs. ERNEST BROWN, soția ministrului muncii din Marea Britanie, care e una din conducătoarele Uniunii Femeilor Baptiste din Anglia, a dat o masă în cinstea femeilor baptiste cari stau în fruntea acestei Uniunii. Masa s'a ținut în sala bibliotecii ministerului muncii. Cu această ocazie femeilor au dăruit 30.000 lei pentru lucrul Domnului.

SURORILE G. SAȘA ȘI MARIOARA ANDREI, dela Școala Baptistă de Fete din București, vor face în August o călătorie spre a vizita alte surori cari au studiat în această școală și spre a îndemna pe alte fete eredincoase să intre în ea.

BAPTISTI DIN TOATE ȚĂRILE se pregătesc să trimită cât mai mulți delegați la congresul baptist din Atlanta, Georgia, anul viitor. Dr. Rushbrooke ne scrie că întrunirile se vor ține în două săli. Ședințele cari vor avea mai mult caracter administrativ, se vor ține în sala festivă a orașului, care are 7000 de scaune. Sala are ventilatoare de așa natură, că oricât de cald ar fi afară, înăuntru, va fi răcoare și aier primenit. Insa întrunirile de demonstrație se vor ține pe stadionul orașului, în care intră 50.000 de persoane. Aici va fi apelul națiunilor când reprezentanții a celor 60 de țări vor trece în fața mulțimii spre a prezenta salutul baptiștilor din țara lor. Aici va predica Dr. Truett, și se vor ține marile întruniri de evanghelizare. Tot în acest mare stadion se va ține o întrunire misionară unde, pe calea cinematografului, se vor arăta marile lucrări făcute de misionari în țările păgâne. Istoria baptistă dealungul veacurilor va fi prezen-

tată într-o piesă măreață. Să nu credem însă, că nu se va umple acest stadion. Să ținem minte că, în afară de baptiștii din alte continente, numai în America de Nord sunt zece milioane. Și numai în statul Georgia sunt aproape un milion. Iar în orașul Atlanta sunt 80.000 de baptiști, fără să fie numărați copiii!

BISERICA BAPTISTA DIN CERNAUTI, Sub-Roșă, au avut, în 24 Iulie, o bucurie deosebită cu ocazia vizitei fraților din Acma, cari au avut un botez în care au mărturisit pe Domnul 6 persoane. Botezul a fost îndeplinit de fr. V. Andrusac și Cina Domnului de fr. Ilie Giornei și Manoli Hancevici. După masă s'a ținut serbarea tineretului, condusă de fr. Isaac Ioan. Ea a fost împodobită de predici, poezii, cântări, etc.

INMORMANTAREA M. S. REGINA MARIA. Biserica Baptistă din Deva a petrecut cele mai adânci clipe de meditație spirituală cu ocazia înmormântării scumpei, nobile și înțelepte Regine, Mama României. După citirea sfintei Scripturi, fr. I. Mârza, predicatorul bisericii, a arătat în linii generale, câteva din cele mai nobile fapte și scrieri ale M. S. Regina Maria, cari au influențat atât țara noastră cât și străinătatea. Cu adevărat a binemeritat să fie piânsă de toată lumea. Amintirea Ei va rămâne neuitată și va străluci ca soarele pe cerul României. După ce biserica, cu drapelul îndoliat, a intonat câteva imnuri religioase, a păstrat câteva minute de tăcere și meditație gândindu-se la Dumnezeu și la scumpa noastră Regină, trecută în veșnicie. Să-i fie binecuvântată amintirea.

ȘCOALA DUMINECALĂ a bisericii baptiste din Constanța a avut, în 3 Iulie, o serbare bogată când elevilor harnici și silitori li s'au dat premii. Păstorul bise-

Orfelinatul Baptist din Simeria

În numele Domnului și al orfanilor aducem mulțumiri și recunoștință tuturor donatorilor, conduși de dragostea lui Hristos, cari au dăruit dela înființarea acestui orfelinat, alimente, bani, haine, etc. Toate darurile de bunăvoie, mici sau mari, sunt scrise în cartea vieții (Apoc. 20:12) și în cartea darurilor orfelinatlui.

Acest institut nu funcționează pe bazele unui fond, ci numai prin darurile creștinești, de bunăvoie ale celor de aproape și de departe. Primitii copii și fetițe între 5-12 ani, orfani de mamă, de tată, sau de amândoi părinți și cari sunt săraci. Pentru orice în legătură cu cele de mai sus, adresați-vă: Orfelinatlui Baptist, Simeria, str. Andrei Mureșan 15. — Comitetul.

reii, fr. Baban, a ținut o cuvântare în care a scos la iveală marea însemnătate a Școlii Duminecate și pierderile părinților și copiilor cari o neglijează. Programul a fost condus de surorile: Elena Cristofor și Lucreția Tudor.

FRĂȚII BAPTISTI ROMANI din Chicago, au dăruit prin fratele Truța Petru, următoarele sume pentru leproși din Tichilești: Sora Senoft, un dolar. Sora Pășdu, un dolar. Sora Costea, 5 dolari. Sora P. Lazar, 50 cenți. Sora Crăciun, 5 dolari. Sora Radu, un dolar și fr. Bojini, 2 dolari. Total 15.50 dolari. Ei au fost trimiși casierului misiunii între leproși.

S'A PUS PIATRA FUNDAMENTALA, în 21 Iulie, a colegiului baptist de pe lângă universitatea din Oxford. Până acum acest colegiu era în Londra, dar baptiștii din Anglia au găsit de bine să-l așeze lângă vestita universitate din Oxford, pentru ca seminaristii să poată urma și cursurile universității. Acum se zidește numai o parte a clădirii care va costa 30 milioane lei, dar întreaga clădire va costa 100.000.000 lei.

FRĂȚII DIN MARGA, jud. Severin, au avut o nespūsă bucurie cu ocazia unei serbări a femeilor. Au vorbit și fr. Dumitru Drăgăliță, Muntean Petru și Cure Simion. Ultimul a arătat câteva trăsături frumoase din caracterul nobil al M. S. Regina Maria, cari sunt vrednice de urmat de toate femeile române. La serbarea de după masă a luat parte multă lume. A cântat corul din Valea Bistrei.

CITIREA ZILNICĂ A BIBLIEI face mare progres în Italia printre baptiști și valdensieni. Fetele eredincoase spun că citirea Bibliei e un telefon spiritual prin care vorbim cu Tatăl nostru ceresc. Și e bine să vorbim cu El zilnic.

Cum să se țină botezul

Un frate ne întreabă ce să facă dacă nu pot primi autorizație pentru ținerea unui botez. Răspunsul e scurt: să-i boteze pe prieteni apostolește. Nu găsim nicăiri în Biblie că apos'olii au așteptat până au primit autorizație și până au putut face serbarea botezului cu muzici și cu multă lume. Pe ceice au primit pe Domnul prin credință, i-au botezat IMEDIAT unde au găsit apă mai apropiată. La cele mai multe botezuri au luat parte două, trei persoane. De aceea credem că e o greșală să fie ținutii prietenii până se adună mulți și până se poate face un botez mare. Cine crede, se botează. Așa cum s'a botezat Pavel, etiopianul, temnicerul din Filipi, etc. De aceea, botezați prietenii unde puteți și cum puteți, dar nu-i țineți nebotezați, căci e păcat. Biblia așa spune: "...faceți ucenici din toate neamurile și botezați-i..."

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Cea mai bună distracție

Eduard al VII-lea, regele Angliei, dat o atenție deosebită lucrării lui William Booth, întemeietorul Armatei Mântuirii. Cădată dânsul a vizitat mahalalele Londrei, deghizat, și a rămas foarte mișcat de mizeria ce a văzut. De aceea l-a interesat mult când a auzit că William Booth lucrează pentru ridicarea morală și spirituală a acestor mahalale. În 21 Iunie, 1904, regele a primit în audiență pe William Booth Comandantul Armatei Mântuirii, care a fost totdeauna un om simplu, s'a dus la Palat fără să se îmbrace în nu știu ce haine pompoase. Lângă Palat a observat că mâinile îi sunt puțin murdare de lucrul greu dela care venea. A văzut în curtea Palatului un bazin de apă și s'a dus acolo să se spele. Regele l-a văzut și a venit la el l'a întins mâna și i-a spus:

— Faceți un mare lucru, domnule general, un lucru glorios în reformarea mahalalelor orașului.

Astfel au început să discute mult. După un timp regele l-a întrebat:

-- Ce distrații aveți?

-- Mântuirea sufletelor, a răspuns William Booth.

A avut dreptate. Cea mai mare distracție și bucurie a vieții sale a fost să vadă suflete pierdute aduse la Hristos.

Ai și tu o astfel de distracție, iubite cititor?

Unirea credincioșilor

C. H. Spurgeon a scris următoarele: „Tovărășia e putere, iar singurătatea e slăbiciune. Singur, stejarul din câmpie, e răsturnat de vânturile năprasnice, în pădure arborii se sprijinesc unii pe alții și nu se tem de vijelii. Oile din turma lui Isus, trag laolaltă. Elementul social e geniul creștinismului. Știm cu toții că unul din cele mai dulci lucruri în lumea aceasta pentru noi este să vorbim unii cu alții despre lucrurile minunate, pe cari le-a făcut Domnul pentru noi și cu noi”. De aceea păgubese mult ceie ce nu merg regulat la adunare.

Pretufindenii lumină

Un intelept din India nu știa bine care din cei doi copii ai săi e mai deștept, pentru ea să-i lase mai multă avere. S'a hotărât deci să-i pună la încercare. L-a chemat la sine și i-a dat fiecare câte un ANA, un ban indian, care pretuiește cam 5 lei. Apoi le-a spus: „Dorese să cumpărați fiecare cu acești bani, ceva care să umple casa aceasta”.

Amândoi s'au dus în târg. Unul a căutat să vadă care marfă e mai ieftină și a aflat că paiele sunt cele mai ieftine. A cumpărat deci câte a putut primi de

un ana și a venit acasă. Dar ele nu l-au ajuns nici să acopere pe jos decum să umple casa.

Celălalt s'a cugetat mai mult. Alunei i-a venit o idee. Să cumpere lumini. Ele sunt ieftine în India, așa că a putut cumpăra mai multe. Seara le-a așezat pe toate în camere și le-a aprins. Lumina lor a umplut întreagă casa.

Și noi vrem să umplem casa sufletului nostru cu ceva. Dar orice am cumpăra ea tot goală va rămâne. Numai dacă vom aduce lumina lui Hristos în ea, se va umple și vom fi fericiți.

Să nu părăsim adunarea...

Un predicator istorisește: „În biroul meu erau odată mai multe fete, cari căutau calea mântuirii. Una din ele spuse: „Mă doare că am lipsit de trei ori dela adunare”. Ca s'o încerc, i-am răspuns: „A fi creștin nu înseamnă a merge la adunare”. „Știu”, a răspuns fetița, „dar în adunare ni se amintește că trebuie să devenim creștini, iar acasă uităm”. Da, fetița a avut dreptate. Acasă uităm de datoria noastră. De aceea să nu părăsim adunarea, cum unii au obiceiul, și să venim des în casa Domnului spre a ne aminti de binecuvântările Lui.

ATENȚIUNE!

Duminecă 31 Iulie, este DUMINECA 5-a, când toate Școlile Duminecale din țară sunt rugate să țină un program special și o colecție specială, pe care o vor trimite la casierul Școalelor Duminecale din toată țara, care este fratele Ilie Craiovean, str. Valea Mică Nr. 310, Moldova-Nouă, jud. Caraș.

Această hotărîre este luată de „Comitetul Uniunii Bisericilor Baptiste din România”, în ședința din 21—23 Mai, 1938. Din fondul adunat din colectele acestea, se va cheltui pentru organizarea Școlilor Duminecale, pentru organizarea cursurilor pentru învățători și secretarii Șc. Dum., precum și pentru întreținerea misionarului Șc. Dum.

De aceea sunt rugate toate Școalele Duminecale să trimeată cât mai neîntârziat colecta lor. Orice donațiuni și daruri pentru scopul amintit, sunt bine venite.

Colectele și donațiunile primite vor fi publicate în revista „CĂLAUZA”.

„Mai multă lumină!”

a fost ultimul strigăt al unui mare învățat pe patul de moarte.

Fiecare biserică are nevoie de lumină, pentru toate problemele vieții. Lumină pentru viața sufletească și lumină pentru viața pământească.

Bisericile baptiste trebuie să fie felinare cari răspândesc această lumină. Fiecare biserică trebuie să aibă o bibliotecă, plină cu tot felul de cărți bune, cari ne vor ajuta să cunoaștem din zi în zi mai bine adevărul ceresc.

Nici o altă instituție nu vinde cărți de valoare pe un preț atât de mic ca și noi. Cărțile acestea trebuie să ajungă în fiecare biserică, în fiecare casă baptistă.

Fiecare conducător de biserică trebuie să stăruiască pentru înființarea unei biblioteci cât mai bună în biserică lui. Apoi să stăruiască, la timp, și ne la timp, pentruca atât tinerii, cât și bătrânii, bărbați și femei, să citească toate cărțile din bibliotecă. Orice alte cheltueli de bani aduc mai puțin folos decât cei cheltuiți pe literatură.

În Depozitul nostru sunt cărți medicale, care ne arată diferite boale care bântuie satele și orașele noastre, și ne arată leacul care poate fi întrebuintat pentru vindecarea acestor boli. Prețul acestor cărți este de 30 lei și 60 lei.

Depozitul nostru are cărți pentru viața agriculturului, cu felurite sfaturi pentru lucrarea pământului, și tratează diferite boli ce se ivesc la animale.

Poporul nostru trebuie să cunoască totul ce este pentru binele vieții. Aceste sfaturi sunt puse în mai multe broșuri cari costă 10 lei bucata.

Depozitul nostru a tipărit cele mai potrivite registre de acest fel. Prețul unui registru este 120 lei. Cei ce comandă mai mult de trei bucăți, vor primi un rabat de 20 lei la registru.

Cei ce ne trimit bani înainte pentru un registru, sau pentru cărți cari au greutate până la un kilogram, să trimită 20 lei în plus, pentru spese de poștă.

Depozitul de Literatură

str. Fabriciei 20, Arad.